

det er projekteret, ville vi miste Forbindelsen over Gøteborg og Christianssand, som nu gaar over Frederikshavn og dermed, som jeg tillod mig at paavise, den store Trafik, der nu gaar over disse 2 Steder. Den ærede Minister mente før, at vi kunne vedblive at beholde en Fart hver anden Dag mellem Gøteborg og Frederikshavn. Det har jeg ogsaa hørt; jeg har hørt, at „Det forenede Dampskibsselskab“ vil vedblive at seile der. Men jeg har ogsaa aldeles bestemt hørt, at det paa ingen Maade vil vedblive at seile der, hvis dette Jernbanetog inddrages, og hvis det gjøres saaledes, at man kommer for sildigt til at naae Posten til Vesteuropa. Det har jeg ogsaa hørt aldeles bestemt, og jeg tror temmelig sikkert, at Trafiken vil blive saa lille, netop paa Grund af dette Tog, at Farten vil blive inddraget af „Det forenede Dampskibsselskab“, hvis Staten ikke kommer det til Hjælp, hvad her jo ikke er Tale om. Med Hensyn til den norske Post, som gaar over Frederikshavn, forekommer det mig at være temmelig klart, at Posten fra Bergen, Trondhjem og hele det vestlige Norge, der spiller saa stor en Rolle, ikke har Bøyt til at ligge og vente i 12 Timer et eller andet Sted mellem Norge og Hamborg. Det forekommer mig altsaa at være temmelig indlysende, at vi ogsaa ville miste den. Jeg skal tillade mig at sige, at i den Postkonference, som blev afholdt forrige Aar i Kjøbenhavn, indtalte netop den norske Expeditionssekretær Heyerdahl udtrykkelig, at det norske Postvæsen af Hensyn til den vestnorske Post maatte holde paa det etablerede Stog gennem Sylland. Endvidere sagde han, at det norske Postvæsen havde antaget det muligt, at man vilde kunne vedblive at føre Posten samme Vej, men da Hr. Heyerdahl derefter forespurgte sig videre og fik til Svar, at man ikke vilde kunne det paa den Maade som nødvendigt var, sluttede han med at sige, at da det nu havde viist sig ikke at være Tilfældet, stillede Sagen sig anderledes. Han maatte bestemt paagtaa, at han kunde ikke gaa ind paa en Ordning, som for en Del af Norge vilde medføre en Tilbagegang i Postforbindelsen. Det forekommer mig, at det er rene og klare Ord for, at det norske Postvæsen siger Farvel til os, naar dette Tog inddrages. Jeg behøver ikke at fremkomme med min private Paastand, jeg holder mig her til Hr. Heyerdahls Ord i Kjøbenhavn i Fjor. Altsaa det vil ske — det tror jeg nok, jeg ganske sikkert tør paagtaa — at den i nogle Aar godt indarbejdede Rute fra Skandinavien gennem Sylland gaar tilbage paa Grund af den nye Jernbaneplan, hvor-

efter det Jernbanetog, som er Hovedposttoget, i det Hele bortfalder, thi overfor TALEN om, at man kan føre med andre Tog, maa udtrykkelig hævdes, at Natiltoget er det gennemgaaende Posttog, som har den store Betydning saavel for den norske Post, som for Posten fra Sylland. Der er sagt, at det fører kun Tilstanden tilbage til det, den var for 2½ Aar siden. Det er næppe ganske rigtigt, thi vi have jo i over 3 Aar haft Statstilskudet til Gøteborg, Ruten, saa naar man borttager denne Route, bliver der en væsentlig Forandring i Forholdene. Men under alle Omstændigheder, selv om vi kun havde haft den norske Post i 2½ Aar, er det dog temmelig klart, at fremmede Nationer lade sig ikke byde en Tilbagegang i deres Postforbindelse gennem et Land, saaledes at de vedblive dermed. Med Hensyn til os Syder skal jeg kun nævne et eneste Exempel, som jeg mener vil temmelig tydelig klargjøre, hvad jeg har sagt. Jeg har liggende her et Brev fra en af vore Kjøbmænd i Frederikshavn. Han meddeler mig, at han sender aarlig 4,000 Breve til England, som mest omhandle det Smør, han sender derover, og at i mange Tilfælde vil hans Smør komme til England før hans Breve med Rønnessementerne. Jeg synes, det er saa klar en Fremstilling af, hvilket Tab det er for os, at Posten standser paa den Maade, naar endogaa vore Varer, der gaa søværts, kunne komme til England før Rønnessementerne, som ere sendte i Brev med Posten. Derjom nu hele denne Forandring i Jernbaneplanen var til virkelig Fordel for de forskellige Egne, kunde man sige, at der var Noget i det; men hvilken Fordel have f. Ex. vi deroppe i det nordlige Sylland derved? Vi maatte for nogle Aar siden gaa tilbage og lide nogle Tab i Henseende til vore Tog til Fordel for den gennemgaaende Trafik, og det fandt vi os ogsaa i, det kunde være ganske rigtigt, da Staten kunde tjene Noget derved. Det bliver imidlertid ogsaa ved; vi faae nu ingen Forandring deri. Vort sidste Tog fra vore Kjøbstæder gaar ud paa Landet om Eftermiddagen meget tidlig, saa at Landboerne kun have ganske saa Timer til at forrette deres Grønder i Kjøbstaden. Man skulde tro, at det sidste Tog fra Kjøbstaden ud paa Landet i Almindelighed gif lidt sildigt; men f. Ex. det sidste Tog, der udgaar fra Frederikshavn Syd paa, afgaar Kl. 4½. Saa skulde Landboerne hjem. De have godt af at komme tidlig i Seng, vil man sige. Det er rigtigt, men jeg tror ikke, man kan sige, det er en Favør, der vises Landboerne paa den Maade. Jeg kan ikke forstaa, hvor-